

Έχει φορτίο τούτη η ημερομηνία. Σε κάθε περίπτωση. Είτε διότι την θεωρείς ορόσημο, είτε διότι εκτιμάς ότι δεν συνέβη οτιδήποτε. Όπως υπάρχει η αποθέωση για κείνη την νύχτα του Νοέμβρη του '73, έτσι υπάρχει και η πλήρης απαξίωση, ακόμα και η κριτική

Δηλωτικό αυτό του γένους. Ο φανατισμός και η υπερβολή δεν ήταν ανεξερεύνητες γαίες σε τούτο τον τόπο. Το αντίθετο, ήταν τα δομικά υλικά για την συμπεριφορά του Ελληνικού λαού, στο άναρχο ταξίδι της Ιστορίας. Για καλό και για κακό. Για τα όμορφα και για τα άσχημα.

Δεν υπάρχει μόνον ο Λεωνίδας και οι τριακόσιοι, οι Σαλαμινομάχοι και ο Γρανικός, το Αρκάδι και το Μεσολόγγι, η Καισαριανή και το Χαϊδάρι. Υπάρχουν κι άλλα.

Δεν ήταν ήμερα τα πράγματα εδώ. Τώρα παν να ησυχάσουν. Να κοιμηθούν. Κι αυτή είναι μια, άλλη, απειλή. Όπως και να 'χει, η νύχτα της 16ης προς 17ης Νοεμβρίου του '73, άφησε άλλο ένα έντονο στίγμα. Ακόμα και για αυτούς που την αμφισβητούν. Διότι μερικές φορές κάνουν περισσότερο θόρυβο, από εκείνους που την πιστεύουν.

Μια κατάθεση προσωπικής εμπειρίας εδώ: [Η \(δική μου\) 17 Νοεμβρίου 1973](#) και μια ευρύτερη τοποθέτηση εδώ:

[Μέρες που είναι](#)

,
ενδεχομένως να βοηθήσουν τους νεότερους μα και τους πρεσβύτερους να συστήσουν μια ισορροπημένη άποψη.